

[Vagn Bro.]

Dommer, der sidder som Formand i Landsretterne. I mange Tilfælde vil det vel ogsaa vedblive at være den ældste Dommer, idet den Erfaring, han sidder inde med i Kraft af sin Alder, vil medføre dette; men i andre Tilfælde vil det uden Tvivl være heldigt, at det bliver en yngre Dommer. Jeg vil saaledes henvise til Nævningesagers Behandling, hvor der stilles meget store personlige Krav til den Mand, der skal præsidere, med Hensyn til at føre hele Forhandlingen, saa her er det rigtigt, at der aabnes en Mulighed for, at det ikke er Ancienneteten alene, som er afgørende.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, som det konservative Mindretal har stillet under Nr. 4, vil jeg erkende, at jeg nærer overordentlig stor Sympati for et Forslag i denne Retning. Jeg har adskillige Gange set, at en Ændring i Offentlighedsprincippet vil være paa sin Plads. Men det, som jeg navnlig vilde tage Sigte paa, var ikke alene som her i særlig Grad omhandlet, Vidnerne, men ogsaa de unge sigtede, og navnlig de unge, som for første Gang er tiltalt i Retten. Da det jo ikke er dette, Ændringsforslaget specielt omfatter, vil jeg alligevel mene, at da Retsplejeloven er saa relativt ung af Aar, skal vi endnu foreløbig blive staaende ved det, vi har. Offentlighedsprincippet er noget nyt og er i sig selv noget overmaade godt, saa lad os endnu gøre nogle Aars Erfaringer, saa er det muligt, at vi atter kan forhandle derom og foretage en Indskrænkning.

Derimod mener jeg, at det absolut er paa sin Plads, at vi gaar i den Retning, som Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 omhandler, nemlig med Hensyn til den offentlige Gengivelse. Her er det ikke mindst — som det hedder i Ændringsforslag Nr. 7, tiltraadt af den højtærede Justitsminister — en efter min Mening absolut gavnlige Bestemmelse, at „Offentlig Gengivelse af Forhandlingen i Straffesager bliver ved Kendelse at forbyde, saafremt Sigtede er under 18 Aar og det begæres af Værgen eller en Repræsentant fra Værgeraadet.“

Her er vi netop ved et af disse Punkter, hvor efter min Mening en Indskrænkning i Offentlighedsprincippet er paa sin Plads, nemlig overfor de unge og af Hensyn til dem.

Derimod maa jeg sige, at det Ændringsforslag, som er stillet af det socialdemokratiske Mindretal under Nr. 8, forekommer mig paa en Maade at være noget inkonsekvent, idet det faktisk vender sig mod Offentlighedsprincippet, som jo ellers Socialdemokratiet er en Tilhænger af.

Ændringsforslag Nr. 9 vil jeg meget

stærkt anbefale dette Tings Medlemmer at stemme for. De to Venstrepartier staar her som Forslagsstillere; i Kraft af Tallet her i Salen skulde vi jo ikke være i Stand til, hvis man alene stemmer efter Partier, at faa Forslaget gennemført. Det er imidlertid et Forslag, som jeg meget vil lægge Tinget paa Sinde. Det er fremkommet paa Henstilling af Dansk Kvindesamfunds Udvalg og gaar ud paa at forhøje Aldersgrænsen for Personer, hvem Retten kan nægte Adgang til offentlige Retsmøder, fra 18 til 21 Aar. Jeg mener i nøje Forbindelse med de Udtalelser, jeg før kom med om de unge Mennesker, at det vil være et Fremskridt.

Det fra socialdemokratisk Side stillede Ændringsforslag om offentlig Votering ved Højesteret maa jeg gaa imod. Spørgsmaalet har været drøftet vidt og bredt; jeg skal derfor nøjes med at sige, at naar jeg gaar imod det, er det væsentlig af to Grunde. For det første mener jeg, at den Garanti, vi i Øjeblikket har i Højesteret som et Udtryk for virkelig fremragende Mennesker, fremragende baade i Henseende til Menneskekundskab og Erfaring og i Henseende til juridisk Indsigt, i allerhøjeste Grad gør, at Højesterets Afgørelser staar for det danske Folk netop som Højesterets afgørelser. Og dernæst vil jeg nødtigt have, at Afgørelser deroppefra skal undergives yderligere Diskussion. Lad os tænke os det Tilfælde, at der kommer til at foreligge en Afgørelse med 5 Stemmer mod 4. Vi maa ganske vist ikke glemme, at vi lever i en Tidsalder, hvor Flertallet raader, og efter en Votering i Højesteret med et Flertal af 5 mod 4 giver dette Flertal den endelige Afgørelse; men alligevel vil jeg nødtigt have, at man ud fra dette, 5 mod 4, skal fortsætte Debatten. I Øjeblikket er det saaledes, at naar Højesteret i Kraft af et Flertal af voterende Dommere — og videre kan man jo ikke komme i jordisk Retfærdighed — har talt, staar det som et Udtryk for den endelige Afgørelse.

Det socialdemokratiske Ændringsforslag under Nr. 16 angaar et Spørgsmaal, der ogsaa tidligere har været meget diskuteret, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der skal paalægge en Dommer at rense sig for Beskyldninger. Jeg skal erkende, at jeg tidligere har haft og for saa vidt endnu har den Anskuelse, at det vilde være ret og rigtigt, om vi paa dette Punkt stillede Dommere lige med Landets øvrige Embedsmænd; men naar jeg ikke er gaaet med til at støtte Forslaget, er det, dels fordi der, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, ingen Mulighed er for at faa det gennem-